

producentka

Florence Vermelle, kreativní ředitelka značek Casamance a Misia, nám prozradila, co dělala v Brazílii a proč tolik miluje látky.

Vizuály ke kolekcím Le Chant du Kayapó i Terre d'Emerande vznikly ve Ville Empain v Bruselu, postavené ve stylu art deco.

Francouzská návrhářka interiérových textilií působí ve svém oboru více než dvacet let, přestože ho původně nevystudovala. Navrhuje designy tapet, textury čalounických látek či jejich motivy. Inspiraci čerpá během cest po celém světě i z rozhovorů se zajímavými lidmi, sbírá vlivy jiných kultur. To vše pak promítá do svých překrásných kolekcí, s nimiž ožívají městské domácí interiéry a které jsou v tom nejlepším smyslu slova zosobněním typické francouzské elegance. Pro poslední linii nazvanou Le Chant du Kayapó si „zajela“ až do Brazílie.

Florence miluje cestování a není se čemu divit. Ještě jako malá se s rodiči přestěhovala do Casablanky, kde strávila velkou část dětství, a poté, co vystudovala obchodní školu, odcestovala do Španělska, Indie, Turecka, Itálie nebo Číny. Ke své současné práci – a myslím, že můžeme říci vášni, se dostala až v roce 1996, kdy začala pracovat pro tradiční severofrancouzskou textilku Texdecor. „V severní Francii je textilní průmysl nejdůležitějším odvětvím. A jeho historie je úzce svázána s designem, kreativitou a imaginací, jak je patrné v avantgardní architektuře Malleta-Stevense. Díky bohatým rodinám, které podporovaly kulturu, má v tomto průmyslovém regionu umění a design své místo. Právě tady jsem profesně vyrostla,“ vzpomíná na začátky své kariéry textilní návrhářky Florence Vermelle.

Měla přitom na co navázat. Pochází z rodiny, kde šly ruku v ruce umění s precizností – maminka vystudovala malířství a tatínek byl inženýr. Doma byla obklopena avantgardními pravidly dekorace a nábytkem od Ray a Charlese Eamesových. Florence je vášnivá, má cit pro hezké věci a luxus, ale hlavně mimořádnou slabost pro barvy, které jsou výchozím bodem jejich četných kolekcí. Je intuitivní, zvědavá, vizionářská a zároveň dobře zná i technickou stránku produktů.

Dnes ji nejvíce zaměstnávají dvě její původní značky, a to Casamance, kterou založila v roce 2000, a o čtyři roky mladší a vytříbenější Misia, prestižní producent jedinečných a kvalitních látek, jejichž vzory jsou inspirovány zejména cestováním a setkáváním s inspirativními lidmi.

„Trendy se nevymýšlejí, ale hledají, loví. Vizionáři jsou výjimeční právě tím, že vidí a cítí věci, které zůstanou ostatním skryté.“

FLORENCE VERMELLE (*1967)

Narodila se ve francouzském městě Lille, ale část dětství strávila v Casablance v Maroku. Její kariéra v textilním oboru začala v roce 1996 v rodinné společnosti Texdecor ze severní Francie, kde se naučila vše kolem látek. Začala navrhovat tapety pro značku Casadeco a v roce 2000 založila společnost Casamance, kde vytvářela vlastní textilie, taftové a lněné kolekce, a to za pomoci francouzských tkalců. V roce 2002 přišla s první tapetou Casamance, o tři roky později se zrodila jiná značka, Camengo, která dodnes funguje pod jejím dohledem. I poté ale zakládala další a další, pod jejichž hlavičkami vydávala kolekce tapet, čalounických látek i série pro děti. V roce 2014 pak přišel nový milník v její kariéře – zrodila se Misia.

„Samotný název mého posledního projektu, Misia, prozrazuje, že design vychází z mých cestovatelských zážitků.“

Mluvíme-li o cestování, nejde se nezastavit u dvou aktuálních kolekcí, které Florence navrhla pro značku Misia. Jedna, zaměřená na design, se jmenuje Le Chant du Kayapó (Zpěv Kayapů) a druhá, která nese zajímavé textury, byla pojmenována Terre d'Emerande (Smaragdová země). „Celý loňský rok ovlivnil můj pobyt v Brazílii. Během zastávky v Riu de Janeiro jsem od charitativní organizace, která propaguje a pečuje o tradice původních obyvatel Jižní Ameriky, koupila několik obrazů od kmene Kayapó. A právě ty byly impulsem k novým kolekcím pro label Misia,“ chlubí se Florence Vermelle svými cestovatelskými úlovky. „Jak ve Zpěvu Kayapů, tak ve Smaragdové zemi jsem chtěla ukázat dvě rozdílné tváře obyvatel Brazílie. Na jedné straně tu současnou, moderní a na druhé bohaté dědictví domorodých kmenů, a to skrze jejich umění a symboliku. Látky jsou inspirovány ulicemi Ría de Janeiro, obsahují pestrobarevné tkaniny, motivy viděné na bulvárech lemujičích pobřeží nebo na velkoformátových venkovních nástěnných malbách.“ V kolekcích se objevuje tkaná kůže, potištěný samet a bujná květenství.

Pokud z obrázků stejně jako my cítíte spíše modernistickou tradici, nejste daleko od pravdy. „Celá kolekce byla nafocena ve slavné bruselské artdecové Ville Empain, kterou začátkem 30. let navrhl švýcarský architekt Michel Polak. Ano, svými geometrickými vzory odkazuje ke 20. letům minulého století. K těm se lze s jistotou vrátit vždycky,“ vysvětluje Florence a potutelně se přitom usmívá.

Designérka samu sebe, svoje značky i klienty tituluje přívlastkem „městský“. „Tendencí při navrhování i zařizování městských bytů dekorativními látkami je jednoduchost hraničící s prázdnotou. Přeplněné prostory, opulence a okázalé bohatství dávané na odív se dnes nenosí. Tomu se snažím také přizpůsobit, a možná i proto se tak často obracím k modernismu a avantgardě, která mi nakonec také koluje v krvi,“ uzavírá naše povídání Florence Vermelle.

